KONGENS MINDE

i

REIKEVIGS KLUBSELSKAB

den 28de Januar 1844.

Det var sig engang en gammel Mand,
Han bar sine Aar med Ære;
„FOLKETS FADER“ saa kaldtes han
Og alle hans Börn var' ham kjære.
Den Konge mindes :,: med Kjærlighed :,: af Alle

Ei altid han bar det Sölverhaar,
Han var baaren til Riger og Lande
Med straalende Öie i Ungdoms Vaar,
Med guldgule Lok om Pande.
Den Konge mindes :,: med Kjærlighed :,: af Alle.

Da jubled' han selv ved sin Födselsfest
Og svinged' sig lystig i Dandsen,
Hvad heller han tumled' den vælige Hest
Og drömte om Laurbærkrandsen.
Den Konge mindes :,: med Kjærlighed :,: af Alle.

Han blev prövet som Faae i de Alvors Aar,
Naar Dagens Byrde vi möde,
Da bleged' Sorgen det guldgule Haar,

Hans Hjerte det maatte blöde.
Den Konge mindes :,:med Kjærlighed:,: af Alle.

„Jeg kjemper for Gud og den gode Sag"
Det Ord maae vi höilig hædre;
Thi signed' Folket hans Födselsdag —
Nu hviler han blandt sine Fædre.
Kong Fredrik mindes :,:med Kjærlighed:,: af Alle.

Og længe vi feire hans Födselsstund
Mens Aarene snelt henile.
Vor Fader sover sin sidste Blund,
Blid være den Trettes Hvile!
Kong Fredrik mindes :,:med Kjærlighed:,: af Alle.

J. H.

